

Wanted

PIERRE BOULEZ: Troisième Sonate · ELLIOTT CARTER: Night Fantasies · ASBJØRN SCHAATHUN: Physis – for amplified piano and five digital harmonizers · Adagio and Allegro

Håkon Austbø, piano

– Austbø gir hver klang sin farge, sitt anslag og fundament, og jeg får en fornemmelse av det vakre i det uforståelige. [6 Aftenposten]

På utgivelsen «Wanted» gjør pianisten Håkon Austbø alvor av en gammel drøm; han setter etter noe av det mest tiltrekkende og komplekse som finnes i den modernistiske musikken. Rustet med Steinway konsertflygel og MIDI-trigger for MAX-patch overrumpler han avantgarden.

Håkon Austbø (f. 1948 på Kongsberg) er – med glød, sensibilitet og profesjonalitet – en foregangsmann for det moderne musikkuttrykket i Europa. Han har vunnet en rekke norske og internasjonale priser og utmerkelser for sitt arbeid med bl.a. Messiaen og Skrjabin. Etter 30 år i Nederland er Austbø nå tilbake i Norge som professor ved Universitetet i Stavanger, med utstrakt konsert- og innspillingsvirksomhet. «Wanted» er Austbøs andre soloinnspilling for Aurora.

Boulez

Boulez skriver selv om sin tredje sonate: «Jeg har ofte sammenlignet dette verket med et bykart. Man forandrer ikke byens utseende, man oppfatter nøyaktig hvordan den er, og man kan gå gjennom den på forskjellige måter. Man kan velge sin egen vei, men det er visse trafikkregler.» Komponisten var inspirert av John Cages ideer om tilfeldighetsprinsipper i musikk, men også i stor grad av Joyce og Mallarmés litterære revolusjon. Austbø har tatt utviklingen ett skritt videre, og har markert avsnittene med spormerker slik at lytteren selv kan lage sin egen variant av dette stykke

Carter

«Night Fantasies er et klaverstykke med stadig skiftende stemninger, som henspiller på de flytende tanker og følelser som går gjennom sinnet i søvnløse perioder om natten.» Også Carter har bygget opp sitt stykke av kontrasterende episoder, men veivalget gjennom labyrinten er her bestemt av komponisten. Vi blir tatt med inn i et landskap der det flytende sammenstilles med det intense, det fleksible med det strenge.

Schaathun

I Physis (1995, 2005/10) bruker Asbjørn Schaathun en tilnærmingstype til musikken som er inspirert av Xenakis så vel som av Stockhausen. Stykket består av 7 områder som utøveren kontrollerer rekkefølgen av. En computer med fem «harmonizere» trer så inn og forstørrer pianoetterklangens rike indre liv, programmert slik at jo svakere pianoet spiller, jo mer vil computeren bidra. Allegro og Adagio (2010) har komponisten selv beskrevet som et lite «encore», og i dette programmet utgjør stykket også en forbindelse mellom avantgardens og vår egen tid.

Utgivelsesdato: 28.10.2011 | Katalognummer: ACD5071 | EAN: 7044581350713 | Priskategori: 1CDK | Sjanger: Contemporary Music, Electronic, Piano, Art Music

"– Cd-en er et must for alle som vil være på høyde med det nivå moderne klaverkunst befinner seg på. [6 Arnfinn Bø-Rygg / Stavanger Aftenblad]"

"– Utsøkt fortolker. [...] Hans tekniske beherskelse av partiturene er forbilledlig. [5 Ståle Wikshåland / Dagbladet]"

"– Spillet er fantastisk. Austbøs følsomhet svekker ikke musikkens strukturer, men skildrer dem med ømhet, slik man kan gå i byen og la hånden røre ved de ru veggene. [Erling Sandmo / Morgenbladet]"

"– Austbø gir hver klang sin farge, sitt anslag og fundament, og jeg får en fornemmelse av det vakre i det uforståelige. [6 Ida Habbestad / Aftenposten]"

"– Hakon spielt mit viel Engagement und wertet durch seine individuellen Ansätze die Musik von Boulez und Carter auf; dem aufgeschlossenen Publikum wird mit Schaathun ein zeitgenössischer Komponist vorgestellt, den man unbedingt im Auge behalten sollte. [Pizzicato]"

"– Austbø er en musiker med fenomenal teknikk og kompositorisk følsomhet, bevist i hans intelligente toner og den sensitive og dessuten fineste fremføringen jeg har hørt av Carters visjonære Night fantasies. En fremragende plate. [6 Guy Rickards / Klassisk Musikkmagasin]"

